

چند شکلی آنزیمی در گونه‌های *Meloidogyne* در ایرانEnzyme polymorphism in *Meloidogyne* species of Iran

عصمت مهدیخانی مقدم*، احمد خیری و مجتبی محمدی

گروه گیاهپزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد و گروه گیاهپزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران

پذیرش ۱۳۸۶/۲/۲۶

دریافت ۱۳۸۴/۵/۱۱

چکیده

چند شکلی آنزیمی در مورد سه آنزیم استراز، مالات دی هیدروژناز و سوپراکسید دیسموتاز در جمعیت‌های مختلف گونه‌های *Meloidogyne* در ایران مشخص شد. از ۹۰ جمعیت مورد مطالعه، ۶۲ جمعیت مربوطه به گونه *M. javanica*، ۲۰ جمعیت مربوطه به گونه *M. incognita*، پنج جمعیت مربوطه به گونه *M. arenaria* و سه جمعیت *Meloidogyne* spp. تشخیص داده شد. پروتئین‌ها پس از استخراج از ماده‌های جوان تخمگذار، در ژل ناواسرشت جدا شدند. فنوتیپ‌های استراز بهترین شاخص برای تفکیک جمعیت‌های مختلف گونه‌های عمده *Meloidogyne* بودند بطوریکه جمعیت‌های *M. javanica* فنوتیپ استرازی J₃ و جمعیت‌های *M. incognita* فنوتیپ استرازی I₁ را نشان دادند فقط در یک جمعیت از گونه دوم یک نوار استرازی خیلی آهسته مشاهده شد. فنوتیپ‌های مالات دی هیدروژناز گونه خاصی را مشخص نکرد. پس از آنزیم استراز، فنوتیپ‌های سوپراکسید دیسموتاز بالاترین ویژگی را در تفکیک گونه‌های عمده *Meloidogyne* نشان دادند. فنوتیپ A₄ منحصرأ در جمعیت‌های *M. arenaria* مشاهده شد و جمعیت‌های *M. javanica* فنوتیپ N₂ را نشان دادند. در میان گونه‌های توصیف نشده، *Meloidogyne* sp₂، *Meloidogyne* sp₃

* مسئول مکاتبه

Meloidogyne sp₁ که از نظر شکل شبکه کوتیکولی انتهای بدن شبیه *M. incognita* بودند فنوتیپ استرازی در گونه اول 3 در گونه دوم دارای سه نوار با حرکت الکتروفورتیکی متفاوت از گونه اول و در گونه سوم دو نوار استرازی مشاهده شد. دو گونه اول از روی بادرنجبویه (*Melissa officinalis*) در قزوین و گونه سوم از روی چغندر لبویی (*Beta vulgaris*) در کرج جمع‌آوری گردید.

واژه‌های کلیدی: چند شکلی آنزیمی، *Meloidogyne*، استرازا، مالات دی هیدروژناز، سوپراکسید دیسموتاز، ایران

مقدمه

نماتودهای مولد گره ریشه متعلق به جنس *Meloidogyne* Goeldi, 1887 گروه عمده‌ای از بیمارگرهای گیاهی هستند که اهمیت اقتصادی بالایی دارند زیرا گونه‌هایی چون *M. javanica* (Treub 1885) Chitwood 1949 و *M. incognita* (Kofod & White 1919) Chitwood 1949 تقریباً هر نوع گیاهی را در هر منطقه‌ای مخصوصاً مناطق گرم و نیمه گرم مورد حمله قرار داده و به آن خسارت وارد می‌سازند. برای شناسایی و تفکیک گونه‌ها از خصوصیات مرفولوژیکی، سیتولوژیکی، اکولوژیکی و بیماریزایی بر روی میزبانهای افتراقی استفاده می‌شود. جهت تکمیل ویژگیهای فنوتیپی که بیشتر بر اساس خصوصیات مرفولوژیکی، آناتومی و سایر معیارهای تاکسونومیک تکیه دارد، روش شناسایی و تشخیص بیوشیمیایی نماتودهای مولد گره ریشه در سالهای اخیر توسعه یافته است. الکتروفورز پروتئینهای محلول سلولی، مقایسه آیزوایمی و سرولوژی نیز به عنوان ابزار مفید در شناسایی گونه‌های *Meloidogyne* مطرح شده است. مطالعات آیزوایمی نشان داده است که گونه‌های اصلی *Meloidogyne* را می‌توان از طریق پروتئین آیزوایمی مخصوص آن گونه در ژل پلی آکریل آمید بررسی کرد (Hussey et al. 1972).

مطالعات بیوشیمیایی پروتئین‌های محلول و آنزیمها در ۲۰ سال اخیر موجب شد تا روشهای عملی برای تفکیک گونه‌های *Meloidogyne* ابداع گردد. بکارگیری آنزیم‌های مخصوص برای شناسایی گونه اولین بار توسط دیکسون و همکاران (Dickson et al. 1971) مورد بررسی قرار گرفت. سپس هاسی و همکاران (Hussey et al. 1972) مطالعات را دنبال

کردند. از آنجایی که این مطالعات با تعداد کمی جمعیت از هر گونه انجام گرفت همبستگی بین چند شکلی آنزیمی و گونه‌های *Meloidogyne* به دست نیامد لذا پیشنهاد شد جمعیت‌های بیشتری از هر گونه مورد مطالعه قرار گیرد (Esbenshade & Triantaphyllou 1990). برگ و دالماسو (Berge & Dalmasso 1975, Dalmasso & Berge 1978) جمعیت‌های بیشتری از مناطق مختلف را مورد بررسی قرار دادند. لاسن و همکاران (Lawson *et al.* 1984) با کاربرد روش IEF (Isoelectric focusing) گونه‌های عمده *Meloidogyne* را بر اساس نوارهای پروتئینی تخمهای نماتد مقایسه نمودند. اسبنشاد و تریانتوفیلو (Esbenshade & Triantaphyllou 1985, 1990) ۲۹۱ جمعیت از ۱۶ گونه *Meloidogyne* را از ۶۵ کشور مورد مطالعه قرار دادند. استرازا به عنوان مارکرهای بیو شیمیایی برای شناسایی گونه‌های اصلی *Meloidogyne* مفید واقع شدند و در مواردی که فنوتیپ‌های آنزیمی استراز دو گونه نزدیک به هم بوده و شناسایی قطعی نباشد ژل برای آنزیم مالات دی هیدروژناز رنگ آمیزی می‌شود تا گونه‌ها از هم متمایز گردند. پیز و ابرنتس (Pais & Abrantes 1989) فنوتیپ‌های آنزیمی استراز و مالات دی هیدروژناز را در ۴۰ جمعیت از گونه‌های *Meloidogyne* مورد بررسی قرار دادند. کارسن و همکاران (Karssen *et al.* 1995) از فنوتیپ‌های آنزیمی مربوط به آنزیمهای استراز و مالات دی هیدروژناز جهت تفکیک گونه‌های *M. hapla* Chitwood, 1949 و *M. chitwoodi* Chitwood, 1949 استفاده نمودند. کارسن و همکاران (Karssen *et al.* 1998) گونه جدیدی از جنس *Meloidogyne* بنام گونه *M. duytsi* را از هلند معرفی نمودند که در شناسایی گونه مذکور علاوه بر الگوی شبکه کوتیکولی انتهای بدن ماده‌ها و خصوصیات مورفولوژیکی و مورفوتریکی لاروهای سن دوم و نرها از آنزیمهای استراز و مالات دی هیدروژناز با روش IEF استفاده شده است. امروزه در بسیاری از آزمایشگاهها از آیزوزایمها برای شناسایی نماتدهای مولد گره ریشه بطور معمول استفاده می‌شود. در این تحقیق هدف شناسایی گونه‌های *Meloidogyne* ایران بر اساس چند شکلی آنزیمی استراز، مالات دی هیدروژناز و سوپر اکسید دیسموتاز بوده است.

روش بررسی

در این تحقیق آیزوزایمهای مربوط به سه آنزیم استراز، مالات دی هیدروژناز و سوپر

جدول ۱- مشخصات جمعیت‌های مورد مطالعه از نظر محل جمع‌آوری نمونه، گیاه میزبان، گونه و کد مولکولی

Table 1. Characteristics of studied population in order to location, host, species and molecular code

کد مولکولی Molecular code	گونه Species	گیاه میزبان Host	محل جمع‌آوری نمونه Location	شماره جدایه Isolate No.
J ₁	<i>M. javanica</i>	<i>Daucus carota</i>	Western Azarbaijan-Uromiea- Baderloo	1
J ₂	<i>M. javanica</i>	<i>Caspicum annuum</i>	Uromiea- Baderloo	2
J ₃	<i>M. javanica</i>	<i>Brassica oleraceae</i>	Uromiea- Baderloo	3
J ₄	<i>M. javanica</i>	<i>Atriplex canescens</i>	Uromiea- Baderloo	4
J ₅	<i>M. javanica</i>	<i>Portulaca oleraceae</i>	Uromiea- Baderloo	5
J ₆	<i>M. javanica</i>	<i>Lycopersicum esculentum</i>	Uromiea- Baderloo	6
J ₇	<i>M. javanica</i>	<i>Solanum melogena</i>	Uromiea- Baderloo	7
J ₈	<i>M. javanica</i>	<i>Ocimum basilicum</i>	Uromiea- Baderloo	8
J ₉	<i>M. javanica</i>	<i>Cucurbita pepo</i>	Uromiea- Baderloo	9
J ₁₀	<i>M. javanica</i>	<i>Cucumis sativus</i>	Uromiea- Baderloo	10
J ₁₁	<i>M. javanica</i>	<i>Amarantus graecizans</i>	Uromiea- Baderloo	11
J ₄₆	<i>M. javanica</i>	<i>Lycopersicum esculentum</i>	Uromiea	12
J ₁₃	<i>M. javanica</i>	<i>Fraxinus rotundifolia</i>	Isfahan- Delijan	13
J ₂₈	<i>M. javanica</i>	<i>Punica granatum</i>	Isfahan- Delijan	14
J ₃₃	<i>M. javanica</i>	<i>Cucumis sativus</i>	Birjand	15
J ₅₅	<i>M. javanica</i>	<i>Ocimum basilicum</i>	Tabriz	16
J ₃₁	<i>M. javanica</i>	<i>Lycopersicum esculentum</i>	Tehran- Yaftabad	17
J ₃₂	<i>M. javanica</i>	<i>Solanum melogena</i>	Tehran- Yaftabad	18
J ₄₃	<i>M. javanica</i>	<i>Solanum melogena</i>	Tehran- Azadegan Road	19
J ₄₄	<i>M. javanica</i>	<i>Lycopersicum esculentum</i>	Tehran- Azadegan Road	20
J ₄₇	<i>M. javanica</i>	<i>Brassica oleraceae</i>	Tehran	21
J ₅₇	<i>M. javanica</i>	<i>Pistacia vera</i>	Rafsanjan	22

Table 1.(continued)			جدول ۱- (ادامه)	
I ₁	<i>M. incognita</i>	<i>Cucumis sativus</i>	Sabzevar	23
J ₂₇	<i>M. javanica</i>	<i>Lycopersicum esculentum</i>	Shiraz	24
sp ₁	<i>Meloidogyne sp1</i>	<i>Melissa officinalis</i>	Ghazvin	25
sp ₂	<i>Meloidogyne sp2</i>	<i>Melissa officinalis</i>	Ghazvin	26
I ₁₅	<i>M. incognita</i>	<i>Punica granatum</i>	Qom	27
J ₁₉	<i>M. javanica</i>	<i>Cucumis sativus</i>	Karaj- Sarhadabad	28
J ₂₀	<i>M. javanica</i>	<i>Lycopersicum esculentum</i>	Karaj- Kamalabad	29
J ₂₁	<i>M. javanica</i>	<i>Lycopersicum esculentum</i>	Karaj- Jafarabad	30
J ₂₂	<i>M. javanica</i>	<i>Brassica oleraceae</i>	Karaj- Kamalabad	31
J ₂₃	<i>M. javanica</i>	<i>Solanum nigrum</i>	Karaj- Kamalabad	32
J ₂₄	<i>M. javanica</i>	<i>Solanum melogena</i>	Karaj- Kamalabad	33
J ₂₉	<i>M. javanica</i>	<i>Lycopersicum esculentum</i>	Karaj	34
J ₃₄	<i>M. javanica</i>	<i>Coleus blumei</i>	Karaj- Green house	35
sp ₃	<i>Meloidogyne sp3</i>	<i>Beta vulgaris</i>	Karaj- Gohardasht	36
J ₃₅	<i>M. javanica</i>	<i>Lycopersicum esculentum</i>	Karaj- Mardabad	37
J ₃₆	<i>M. javanica</i>	<i>Solanum melogena</i>	Karaj- Mardabad	38
J ₃₇	<i>M. javanica</i>	<i>Lycopersicum esculentum</i>	Karaj- Mahdasht	39
J ₃₈	<i>M. javanica</i>	<i>Lycopersicum esculentum</i>	Karaj- Jafarabad	40
J ₄₅	<i>M. javanica</i>	<i>Amarantus graecizans</i>	Karaj- Jafarabad	41
J ₅₀	<i>M. javanica</i>	<i>Helianthus annus</i>	Karaj- Songhorabad	42
J ₅₁	<i>M. javanica</i>	<i>Solanum melogena</i>	Karaj- Songhorabad	43
J ₅₂	<i>M. javanica</i>	<i>Lycopersicum esculentum</i>	Karaj- Songhorabad	44
J ₅₉	<i>M. javanica</i>	<i>Lycopersicum esculentum</i>	Karaj	45
J ₆₀	<i>M. javanica</i>	<i>Phaseolus vulgaris</i>	Karaj	46
J ₆₁	<i>M. javanica</i>	<i>Cucurbita pepo</i>	Karaj- Songhorabad	47
J ₆₂	<i>M. javanica</i>	<i>Phaseolus vulgaris</i>	Karaj- Kamalabad	48

جدول ۱- (ادامه)

Table 1.(continued)

J ₄₉	<i>M. javanica</i>	<i>Pistacia vera</i>	Kerman	49
J ₁₆	<i>M. javanica</i>	<i>Cucumis melo</i>	Gilan- Talesh	50
J ₁₈	<i>M. javanica</i>	<i>Nicotiana tabacum</i>	Gilan- Someasara	51
I ₃	<i>M. incognita</i>	<i>Nicotiana tabacum</i>	Gilan- Bariran	52
I ₄	<i>M. incognita</i>	<i>Nicotiana tabacum</i>	Gilan- Talesh	53
J ₄₂	<i>M. javanica</i>	<i>Nicotiana tabacum</i>	Gilan- Talesh	54
I ₉	<i>M. incognita</i>	<i>Nicotiana tabacum</i>	Gilan- Fuman	55
I ₁₃	<i>M. incognita</i>	<i>Nicotiana tabacum</i>	Gilan- Bariran	56
I ₁₇	<i>M. incognita</i>	<i>Nicotiana tabacum</i>	Gilan	57
A ₃	<i>M. arenaria</i>	<i>Lycopersicum esculentum</i>	Gilan- Talesh	58
A ₄	<i>M. arenaria</i>	<i>Nicotiana tabacum</i>	Gilan- Talesh	59
I ₁₈	<i>M. incognita</i>	<i>Nicotiana tabacum</i>	Gilan- Someasara- Azgum	60
J ₁₂	<i>M. javanica</i>	<i>Actinidia chinensis</i>	Mazandaran- Nashtarood	61
J ₁₅	<i>M. javanica</i>	<i>Actinidia chinensis</i>	Mazandaran- Royan	62
I ₂	<i>M. incognita</i>	<i>Nicotiana tabacum</i>	Mazandaran- Tirtash	63
I ₅	<i>M. incognita</i>	<i>Actinidia chinensis</i>	Mazandaran- Ghaemshahr	64
J ₄₀	<i>M. javanica</i>	<i>Actinidia chinensis</i>	Mazandaran- Nashtarood	65
J ₄₁	<i>M. javanica</i>	<i>Cucurbita pepo</i>	Mazandaran- Nashtarood	66
I ₇	<i>M. incognita</i>	<i>Actinidia chinensis</i>	Mazandaran- Sokhtehkola	67
I ₁₁	<i>M. incognita</i>	<i>Actinidia chinensis</i>	Mazandaran- Nashtarood	68
I ₁₂	<i>M. incognita</i>	<i>Actinidia chinensis</i>	Mazandaran- Royan	69
A ₁	<i>M. arenaria</i>	<i>Actinidia chinensis</i>	Mazandaran- Royan- Ebrahimabad	70

Table 1.(continued)

جدول ۱- (ادامه)

A ₂	<i>M. arenaria</i>	<i>Actinidia chinensis</i>	Mazandaran- Bariran	71
A ₅	<i>M. arenaria</i>	<i>Actinidia chinensis</i>	Mazandaran- Nashtarood-Kotra Road	72
I ₂₀	<i>M. incognita</i>	<i>Actinidia chinensis</i>	Mazandaran	73
J ₂₆	<i>M. javanica</i>	<i>Beta vulgaris</i>	Mashhad- Tabadkan	74
J ₃₉	<i>M. javanica</i>	<i>Lycopersicum esculentum</i>	Mashhad- Chaheshk	75
J ₅₃	<i>M. javanica</i>	<i>Lycopersicum esculentum</i>	Mashhad- Hasanabad	76
J ₅₈	<i>M. javanica</i>	<i>Satureja hortensis</i>	Mashhad	77
I ₆	<i>M. incognita</i>	<i>Punica granatum</i>	Varamin- Firozabad	78
I ₈	<i>M. incognita</i>	<i>Ficus carica</i>	Varamin	79
I ₁₀	<i>M. incognita</i>	<i>Lycopersicum esculentum</i>	Varamin	80
J ₅₄	<i>M. javanica</i>	<i>Citrollus vulgaris</i>	Varamin	81
I ₁₄	<i>M. incognita</i>	<i>Punica granatum</i>	Varamin	82
I ₁₆	<i>M. incognita</i>	<i>Anethum graveolens</i>	Varamin	83
I ₁₉	<i>M. incognita</i>	<i>Capsicum annuum</i>	Varamin- Firozabad	84
J ₁₇	<i>M. javanica</i>	<i>Beta vulgaris</i>	Hamedan- Malayer	85
J ₅₆	<i>M. javanica</i>	<i>Solanum tuberosum</i>	Hamedan	86
J ₂₅	<i>M. javanica</i>	<i>Cucumis sativus</i>	Hashtgerd	87
J ₃₀	<i>M. javanica</i>	<i>Lycopersicum esculentum</i>	Hashtgerd	88
J ₄₈	<i>M. javanica</i>	<i>Lycopersicum esculentum</i>	Hashtgerd	89
J ₁₄	<i>M. javanica</i>	<i>Solanum melogena</i>	Yazd- Ardestan	90

اکسید دیسموتاز مورد بررسی قرار گرفت و ۹۰ جمعیت از جنس *Meloidogyne* مورد آزمایش قرار داده شد. محل جمع‌آوری نمونه، گیاه میزبان، گونه جدا شده و کد مولکولی در جدول شماره (۱) آورده شده است. پس از استخراج نماتدها از ریشه‌های آلوده و شناسایی گونه براساس خصوصیات مورفولوژیکی و مورفوتریکی، جمعیت‌های مختلف هرگونه روی ریشه

بوته‌های سالم گوجه‌فرنگی (رقم Rutgers) در گلخانه تکثیر و از نمونه‌های خالص در کلیه آزمایشها استفاده شد. هر گلدان مربوط به یک جمعیت بود. ابتدا ریشه‌ها جدا شده و پس از شستشوی آن و خرد کردن بافت گیاهی، ماده‌های بالغ، سالم و جوان که توده تخم سفید رنگ دارند در زیر بینوکولر و به کمک پنس از ریشه جدا شدند. برای هر جمعیت ۳۰ عدد نماتود ماده بالغ جوان و سفید رنگ در نظر گرفته شد. نماتودهای جمع‌آوری شده از هر جمعیت بطور جداگانه به هاون چینی منتقل و پس از ساییدن و خرد کردن با ازت مایع، میزان ۶ میکرولیتر بافر نمونه به ازای هر نماتود اضافه شد. بافر نمونه حاوی دو درصد (حجم به حجم) تریتون X-100، ۲۰ درصد (وزن به حجم) ساکارز در آب مقطر می‌باشد. عصاره پروتئینی قبل از تزریق در چاهک‌های ژل به مدت ۱۵ دقیقه در ۶۸۰۰g در چهار درجه سانتیگراد سانتیفریژ شد. ۳۰ میکرولیتر از مایع رویی هر نمونه به وسیله سرنگ در هر چاهک ریخته شد. الکتروفورز بدون حضور عوامل واسرشت کننده در دمای چهار درجه سانتیگراد انجام گرفت. پس از اتمام الکتروفورز، با بهره‌گیری از واکنش اختصاصی هر آنزیم با سوبسترای ویژه‌اش، نوارهای آیزوایمی بر روی ژل آشکار شدند. بدین منظور ژل در محلول رنگ آمیزی محتوی سوبسترای ویژه آنزیم، ماده رنگ آمیزی، کمک عامل ویژه آنزیم و بافر با PH مناسب فعالیت آنزیم قرار داده شد (Mc Donald 1997).

در بررسی فعالیت آنزیم‌ها از ژل جدا کننده ۱۰ درصد و ژل متراکم کننده چهار درصد استفاده شد. در مورد هر ژل عمل الکتروفورز با ولتاژ ثابت ۱۰۰ دردمای چهاردرجه سانتیگراد به مدت چهار ساعت انجام شد. برای رنگ‌آمیزی ژل در مورد آنزیم استراز و ملات هیدروژناز از روش کارسن و همکاران (karssen *et al.* 1995) استفاده شد. در مورد آنزیم استراز، ژل در ۵۰ میلی لیتر محلول بافر فسفات پتاسیم ۰/۱ مولار (PH ۷/۳) حاوی ۳۰ میلی گرم نمک فست بلو آر آر، ۱۵ میلی گرم EDTA و ۲۰ میلی گرم آلفا نفتیل استات قرار داده شد و در دمای ۳۷ درجه سانتیگراد منتقل گردید. پس از ۴۵ دقیقه نوارها ظاهر شدند سپس ژل را شسته و پس از عکسبرداری در حرارت چهار درجه سانتیگراد نگهداری شد. برای رنگ آمیزی ژل در مورد آنزیم ملات دی هیدروژناز، ژل به مدت ۱۰ دقیقه در محلول حاوی ۵۰ میلی گرم B-NAD، ۳۰ میلی گرم نیتروبلوتترازولیم (NBT)، ۲۰ میلی گرم فنازین متاسولفات، ۵ میلی لیتر بافر

تریس ۰/۵ مولار (PH ۷/۱)، ۷/۵ میلی لیتر Stock که حاوی ۱۰/۶ گرم کربنات سدیم و ۱/۳۴ گرم اسید مالیک فرم L در ۱۰۰ میلی لیتر آب مقطر است در ۷۰ میلی لیتر آب مقطر استریل قرار داده شد و در ۳۷ درجه سانتیگراد منتقل گردید تا نوارها ظاهر شد. B-NAD و NBT در تاریکی به محلول رنگ آمیزی اضافه شد.

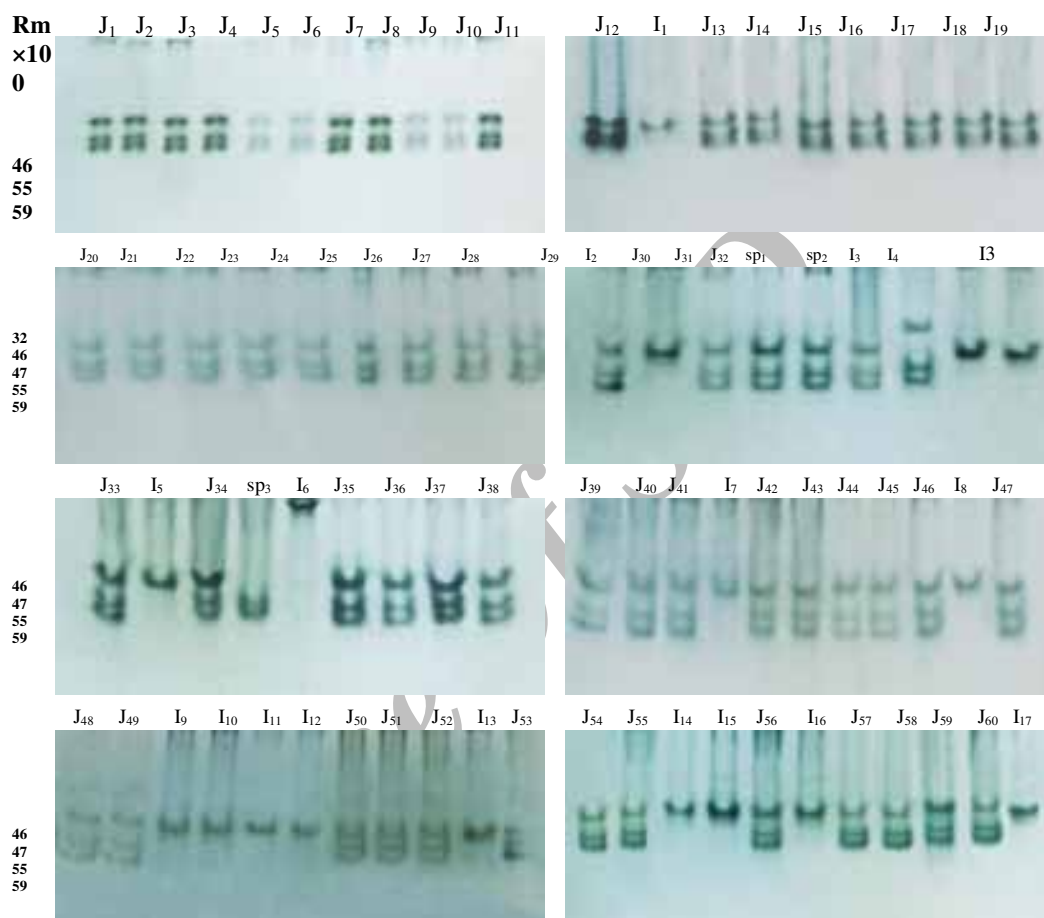
در مورد آنزیم سوپراکسید دیسموتاز برای رنگ آمیزی ژل از روش تنکسلی و اورتن (Tanksley & Orton 1983) استفاده شد. برای این منظور ابتدا ژل به مدت ۲۰ دقیقه در محلول حاوی ۵۰ میلی لیتر بافر فسفات پتاسیم (۵۰ میلی مولار با PH ۷/۸)، ۱۰ میلی گرم نیتروبلوتترازولوم (۰/۱۲ میلی مولار) روی شیکر در تاریکی قرار گرفت. سپس ژل به مدت ۱۵ تا ۳۰ دقیقه در محلول دوم حاوی ۵۰ میلی لیتر بافر فسفات پتاسیم (۳۰ میلی مولار با PH ۷/۸)، ۰/۵ میلی گرم ریوفلاوین (۰/۲۶ میلی مولار) و ۲۲۵ میکرولیتر TEMED (۱۵ میلی مولار) تحت تابش مستقیم نور فلور سنت قرار گرفت تا نوارهای روشن در زمینه آبی ژل آشکار گردید.

نتیجه

در بررسی ۹۰ جمعیت از جنس *Meloidogyne*، ۶۲ جمعیت مربوط به گونه *M. javanica*، ۲۰ جمعیت مربوط به گونه *M. incognita*، پنج جمعیت مربوط به گونه *M. arenaria* و سه جمعیت ناشناخته بود. جمعیت‌های مربوط به گونه *M. javanica* فنوتیپ استرازی J₃ را نمایش دادند. در این فنوتیپ سه نوار ایجاد شده که دارای سرعت حرکت الکتروفورتیکی ۴۶، ۵۵ و ۵۹ درصد می‌باشد (شکل ۱). جمعیت‌های مربوط به گونه *M. incognita* فنوتیپ استرازی I₁ را نمایش دادند. در این فنوتیپ یک نوار ایجاد شده دارای سرعت حرکت الکتروفورتیکی ۴۷ درصد می‌باشد (شکل ۱). در یک جمعیت از این گونه یک نوار فنوتیپی خیلی آهسته مشاهده شد که در بررسی‌های انجام شده این نوار در نظر گرفته نشد (شکل ۱، I₆). در جمعیت‌های گونه *M. arenaria* نوار یا نوارهای ثابتی که مشخصه گونه باشد، مشاهده نشد. در میان گونه‌های توصیف نشده *Meloidogyne* sp₁، *Meloidogyne* sp₂ و *Meloidogyne* sp₃ که از نظر شکل شبکه کوتیکولی انتهای بدن شبیه گونه *M. incognita* بودند

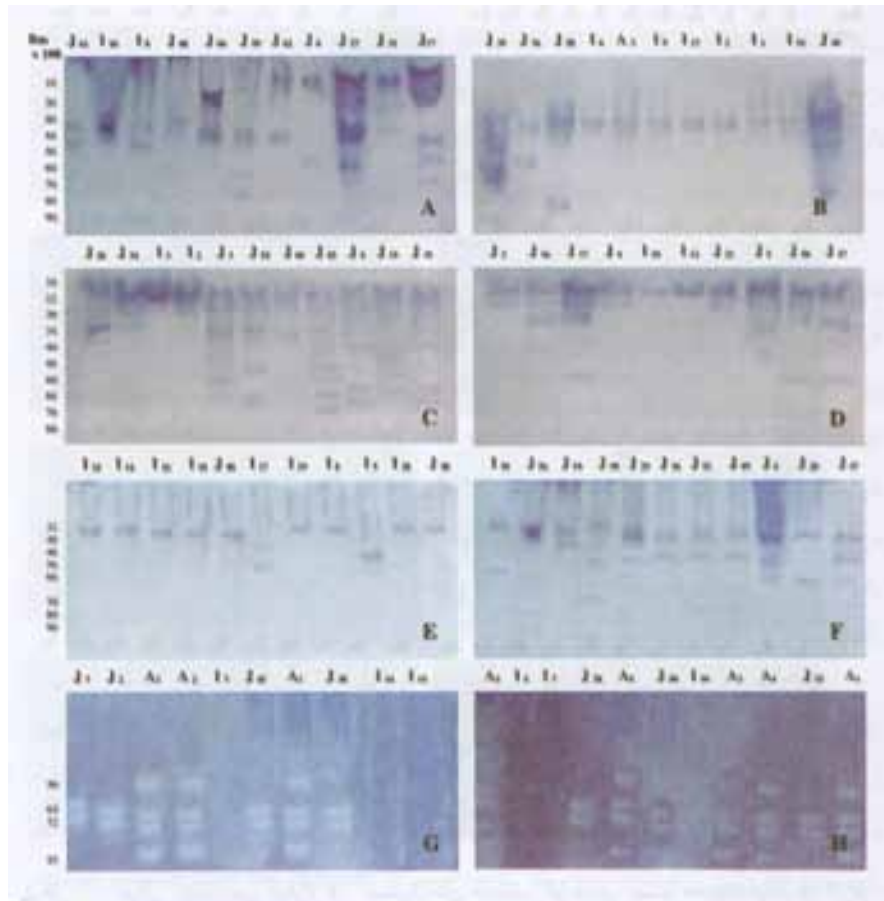
اما اختلافات مرفولوژیکی و مرفومتريکی عمده‌ای بين سه گونه مذکور و گونه *M. incognita* در رابطه با ماده‌های بالغ و لاروهای سن دوم از نظر فاصله فاسمیدها، شکاف فرج، فاصله فاسمید و مخرج، طول استایلت، فاصله منفذ دفعی ترشحي از ابتدای بدن، طول هیالین و شکل دم در لارو سن دوم وجود دارد. شکل شبکه کوتیکولی انتهای بدن ماده‌های بالغ این گونه‌ها نیز متفاوت است بطوریکه در گونه *Meloidogyne* sp₁ شبکه کوتیکولی انتهای بدن چند وجهی بلند و دارای کمان پشتی بلند، خطوط سطوح جانبی بدن نامشخص، شیارهای بدن ضخیم و طناب مانند و فاسمیدها بسیار نزدیک به هم می‌باشد. در گونه *Meloidogyne* sp₂ شکل شبکه کوتیکولی انتهای بدن شش وجهی با شیارهای عمیق و موجدار، وجود شیارهای طولی کوتاه بین شیارهای عرضی که آنها را قطع می‌کند. در گونه *Meloidogyne* sp₃ شکل شبکه کوتیکولی انتهای بدن کروی تا بیضی شکل، شیارهای شبکه کوتیکولی انتهای بدن صاف تا موجدار ناپیوسته و نزدیک به یکدیگر و شیارهای کوتاهی به فرج متصل است. علاوه بر اختلافات مرفولوژیکی و مرفومتريکی ذکر شده، فنوتیپ استرازی در گونه اول J₃ و در گونه دوم سه نوار با سرعت حرکت الکتروفورتیکی ۳۲، ۵۵، ۵۹ درصد و در گونه سوم دو نوار با سرعت حرکت الکتروفورتیکی ۵۵ و ۵۹ درصد ایجاد شد. (شکل ۱، sp₁، sp₂ و sp₃).

در نتایج بدست آمده از این تحقیق همچون مطالعات اسبنشاد و تریانتوفیلو (Esbenshade & Triantaphyllou 1985, 1990) ۱۰۰ درصد جمعیت‌های *M. javanica* فنوتیپ استرازی J₃ و ۹۸ درصد از جمعیت‌های *M. incognita* فنوتیپ استرازی I₁ را نمایش دادند. در مطالعات پیز و ابرتس (Pais & Abrantes 1989) نیز ۱۰۰ درصد جمعیت‌های *M. javanica* فنوتیپ استرازی J₃ و از یازده جمعیت *M. incognita* هفت جمعیت فنوتیپ استرازی I₁ و چهار جمعیت دیگر فنوتیپ‌های دیگر را نمایش دادند. بود و نوار ثابتی که مشخصه گونه خاصی بوده و قابل تکرار باشد ایجاد نشد. نوارهای ایجاد شده از فعالیت آنزیمی مالات دی هیدروژناز در رابطه با جمعیت‌های گونه *M. incognita* نسبت به جمعیت‌های گونه *M. javanica* محدودتر بود (شکل ۲، A-F). در مطالعات اسبنشاد و تریانتوفیلو (Esbenshade & Triantaphyllou 1985, 1990) نیز چند شکلی آنزیمی مالات دی هیدروژناز جمعیت‌های دو گونه *M. incognita* و *M. javanica* را از هم متمایز نکرد.



شکل ۱- نقوش آیزوایمی استراز در جمعیت‌های مختلف گونه‌های عمده *Meloidogyne* در ایران
 (J) *M. javanica* دارای سه نوار با Rm ۴۶، ۵۵ و ۵۹ درصد؛ (I) *M. incognita* دارای یک
 نوار با Rm ۴۷ درصد؛ *Meloidogyne* sp₁ (sp₁) دارای سه نوار با Rm ۴۶، ۵۵ و ۵۹ درصد
Meloidogyne sp₂ (sp₂) دارای سه نوار با Rm ۳۲، ۵۵ و ۵۹ درصد؛ *Meloidogyne* sp₃ (sp₃)
 دارای دو نوار با Rm ۵۵ و ۵۹ درصد.

Fig. 1: Esterase profiles of different populations of *Meloidogyne* species in Iran. (J) *M. javanica* with three bands (46,55,59 Rm); (I) *M. incognita* with one band (47 Rm); (sp₁) *Meloidogyne* sp₁ with three bands (46,55,59 Rm); (sp₂) *Meloidogyne* sp₂ with three bands (32,55,59 Rm); (sp₃) *Meloidogyne* sp₃ with two bands (55,59 Rm).



شکل ۲- نقوش آیزوژیمی مالات دی هیدروژناز (A-F) و سوپراکسید دیسموتاز (G و H) جمعیت‌های مختلف گونه‌های عمده *Meloidogyne* در ایران. (A) *M. arenaria*، (J) *M. javanica* و (I) *M. incognita* در رابطه با آنزیم سوپراکسید دیسموتاز *M. arenaria* دارای چهار نوار با ۵۰، ۶۵، ۷۲ و ۸۵ در صد و *M. javanica* دارای دو نوار با ۶۵ و ۷۲ درصد.

Fig. 2: Malate dehydrogenases (A-F) and Superoxide dismutases (G,H) profiles of different populations of *Meloidogyne* species in Iran. (A) *M. arenaria*, (J) *M. javanica* and (I) *M. incognita* superoxide dismutase banding pattern was determined in *M. arenaria* with four bands (50,65,72,85 Rm) ; *M. javanica* with two bands (65,72 Rm).

نوارهای ایجاد شده مالات دی هیدروژناز در مورد جمعیت‌های مختلف یک گونه متغیر فنوتیپ‌های آنزیمی مالات دی هیدروژناز جهت تفکیک دو گونه *M. hapla* و *M. incognita* از یکدیگر و هم چنین دو گونه *M. naasi* Franklin 1965 و *M. exigua* Goeldi 1887 که فنوتیپ استرازی یکسانی دارند بکار رفته است. در مطالعات پیز و ابرنتس (Pais & Abrantes 1989) در رابطه با فعالیت آنزیم مالات دی هیدروژناز سه فنوتیپ N_3 ، P_3 و H_2 مشاهده شد و متداولترین فنوتیپ N_3 بود که در جمعیت‌های *M. javanica*، *M. incognita* و *M. arenaria* مشاهده شد. در این مطالعه نیز فنوتیپ مشخصی از آنزیم مالات دی هیدروژناز که خاص گونه *M. javanica* و *M. incognita* باشد، ایجاد نشد.

در خصوص فعالیت آنزیم سوپر اکسید دیسموتاز فنوتیپ A_4 با چهار نوار بزرگ و مشخص با سرعت حرکت الکتروفورتیکی 50 ، 65 ، 72 و 85 درصد در جمعیت‌های *M. arenaria* مشاهده شد (شکل ۲، G و H). جمعیت‌های *M. javanica* فنوتیپ معرفی شده N_2 را نشان دادند (دو نوار مشخص با سرعت حرکت الکتروفورتیکی 65 و 72 درصد) و در جمعیت‌های گونه *M. incognita* فنوتیپ خاصی از فعالیت این آنزیم مشخص نشد. در مطالعات اسبشاد و تریانتوفیلو (Esbenshade & Triantaphyllou 1985 1990) نیز مشخص شد که با فنوتیپ‌های سوپر اکسید دیسموتاز میتوان گونه *M. arenaria* را از سایر گونه‌های این جنس متمایز کرد و فنوتیپ ایجاد شده از این آنزیم مخصوص گونه *M. arenaria* می باشد. از سوی دیگر در مطالعات اسبشاد و تریانتوفیلو (Esbenshade & Triantaphyllou 1985 1990) جمعیت‌های *M. javanica* فنوتیپ JA_2 را از آنزیم سوپراکسید دیسموتاز آشکار ساختند. فنوتیپ‌های N_2 و JA_2 هر دو دارای دو نوار می باشند اما سرعت حرکت الکتروفورتیکی این نوارها با هم متفاوت است. در مورد فنوتیپ A_4 نیز تحرک نسبی الکتروفورتیکی چهار نوار ایجاد شده در نمونه‌های ایران با مطالعات اسبشاد و تریانتوفیلو (Esbenshade & Triantaphyllou 1985 1990) تفاوت دارد. بطوریکه سرعت حرکت الکتروفورتیکی چهار نوار ایجاد شده از فعالیت آنزیم سوپراکسید دیسموتاز در نمونه‌های ایران 50 ، 65 ، 72 و 85 درصد بوده در حالیکه در مطالعات اسبشاد و تریانتوفیلو (Esbenshade & Triantaphyllou 1985, 1990) چهار نوار ایجاد شده فنوتیپ A_4 دارای سرعت

حرکت الکتروفورتیکی ۵۰، ۵۴، ۵۸ و ۶۲ درصد می‌باشد. تفاوت سرعت حرکت الکتروفورتیکی نوارهای ایجاد شده در نمونه‌های ایران و مطالعات اسبنشاد و تریانتوفیلو (Esbenshade & Triantaphyllou 1985 1990) ممکن است مربوط به درصد ژل جدا کننده باشد. چون در مورد هر دو گونه *M. javanica* و *M. arenaria* در رابطه با آنزیم سوپراکسید دیسموتاز اختلاف در سرعت حرکت الکتروفورتیکی وجود دارد.

این بررسی نشان داد که الگوی استراز صفت اختصاصی قابل اعتمادی جهت شناسایی گونه *M. javanica* است بطوریکه میتوان آنرا بعنوان مارکر در ژل‌های دیگر در رابطه با گونه‌های دیگر مورد استفاده قرار داد. نود و هشت درصد از جمعیت‌های *M. incognita* فنوتیپ استرازی ویژه خود یعنی I₁ را داشته اند. چند شکلی آنزیمی مالات دی هیدروژناز می تواند جمعیت‌های دو گونه *M. hapla* و *M. incognita* را از هم متمایز کند. در این مطالعه به جهت اینکه جمعیت گونه *M. hapla* کم بوده و در بررسی خصوصیات بیوشیمیایی مورد نظر نبوده است چند شکلی آنزیمی مالات دی هیدروژناز کاربردی نداشته است. پس از آنزیم استراز، فنوتیپ های سوپر اکسید دیسموتاز بالاترین توانایی را در تفکیک گونه‌های *Meloidogyne* نشان دادند. فنوتیپ A₄ از آنزیم سوپراکسید دیسموتاز منحصراً در جمعیت‌های *M. arenaria* دیده شد و ثابت شد که برای این گونه ویژه است. برای بررسی این مطلب که آیا گیاه میزبان که نماد روی آن تکثیر یافته و یا فعالیت داشته است روی چند شکلی آنزیمی اثر دارد یا خیر؟ جمعیت‌های مختلف گونه *M. javanica* که در ایران بیشترین فراوانی را داشته و از روی میزبانهای مختلف (هویج، فلفل، کلم، گوجه‌فرنگی، بادنجان، ریحان، خرفه، سلمه، کدو، خیار و تاج خروس) و از یک منطقه جغرافیایی (ارومیه - بادرلو) جمع‌آوری شده بودند از نظر فعالیت آنزیمی استراز مورد مقایسه قرار گرفت (شکل ۱، A). هیچگونه اختلافی از نظر فعالیت آنزیم استراز بین جمعیت‌های مختلف گونه *M. javanica* بر روی میزبانهای مختلف یک منطقه مشاهده نشد. در مطالعات پیز و ابرنتس (Pais & Abrantes 1989) نیز میزبان روی فعالیت آنزیمهای استراز و مالات دی هیدروژناز هیچگونه تاثیری نداشته است.

منابع

جهت ملاحظه به صفحات (6-8) متن انگلیسی مراجعه شود.

نشانی نگارندگان: عصمت مهدیخانی مقدم، گروه گیاهپزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه
فردوسی مشهد، دکتر احمد خیری و دکتر مجتبی محمدی، گروه
گیاهپزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران

Archive of SID

Referencess

ABRANTES, I. M. O. and SANTOS, S. N. A., 1989. A technique for preparing perineal pattern of root-knot nematodes for scanning electron microscopy. **J. Nematol.** **21:**

* Corresponding author

138-139.

- BERGE, J.B. and DALMASSO, A., 1975. Caracteristiques biochimiques de quelques population de *Meloidogyne hapla* et *Meloidogyne* spp. Cahiers de l'Office de la Recherche Scientifique et Technique Outre Mer Serie **Biologie 10**: 263-271.
- DALMASSO, A. and BERGE, J.B., 1978. Molecular polymorphism and phylogenetic relationship in some *Meloidogyne* spp. Application to the taxonomy of *Meloidogyne*. **J. Nematol. 10**: 323-332.
- DICKSON, D.W.; HUISINGH, D. and SASSER, J.N., 1971. Dehydrogenases, acid and alkaline phosphatases and esterases for chemotaxonomy of selected *Meloidogyne*, *Ditylenchus*, *Heterodera* and *Aphelenchus* spp. **J. Nematol. 1**: 1-16.
- ESBENSHADE, P.R. and TRIANTAPHYLLOU, A.C., 1985. Use of enzyme phenotypes for identification of *Meloidogyne* species. **J. Nematol. 17(1)**: 6-20.
- ESBENSHADE, P. R. and TRIANTAPHYLLOU, A. C., 1990. Isozyme phenotypes for the identification of *Meloidogyne* species. **J. Nematol. 22(1)**: 10-15.
- HUSSEY, R. S. ; SASSER, J. N. and HUISINGH, D., 1972. Disc electrophoretic studies of soluble proteins and enzymes of *Meloidogyne incognita* and *M. arenaria*. **J. Nematol. 4**: 183-189.
- KARSSSEN, G. ; HOENSELAAR, T. ; BAKKER, B. V. and JANSSEN, R., 1995. Species identification of cyst and root-knot nematodes from potato by electrophoresis of individual females. **Electrophoresis. 16**: 105-109.
- KARSSSEN, G. ; VAN AELST, A. and VANDER PUTTEN, W. H., 1998. *Meloidogyne duytsi* n. sp. (Nematoda : Heteroderidae), a root-knot nematode from Dutch coastal fore dunes. **Fundam. appl. Nematol. 21(3)**: 299-306.
- LAWSON, E. C. ; CARTER, G. E. and LEWIS, S. A., 1984. Application of Isoelectric

Focusing to the taxonomic identification of *Meloidogyne* spp. **J. Nematol.** **16(1)** : 91-96.

PAIS, S.C. and ABRANTES, I.M.O., 1989. Esterase and malate dehydrogenase phenotypes in Portuguese population of *Meloidogyne* species. **J. Nematol.** **21(3)**: 342-346.

TANKSLEY, S. D. and ORTON, T. J., 1983. Enzyme activity staining. In : Vallejoes, C. E. (ed.) Isozymes in plant Genetic and Breeding. Part A. 469-516.

Address of authors: E. MEHDIKHANI MOGHADAM, Dept. of Plant Protection, College of Agriculture, Ferdowsi University, Mashhad, Iran, KHEIRI and M.MOHAMADI, Dept. of Plant Protection, College of Agriculture, Tehran University, Karaj, Iran

Archive of SID